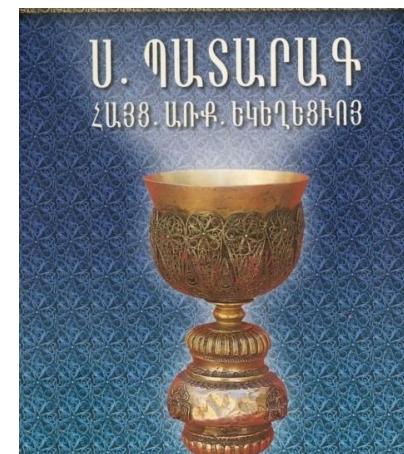

**ՍՎԱԼԻՎԱ ՍՎԱՏԻԿ ԿԲ ՅԱՐՁԱԿԻ
ՊՈՐՈՂԻՆ ՎՐԱՅ**

Սատանան, քաջ գիտնալով, որ աղօթքն մեծ հրաշըներ եւ անսահման բարութիւններ կը ծնին, կը մօտենայ անոր, որ կ'ուզէ աղօթք: Նախ մահճակալին մեջ կը կրուի անոր հետ, հաճելի կը դարձնէ անկողինը, քաղցր քուն կու տայ, մարմինը կը ծանրացնէ, ինչ ու ինչ կը տեղափոխէ եւ կը թուլցնէ զինք: Դժուարաւ ոտքի կ'ելլէ, տատամսումով եկեղեցի կ'երթայ ու հազիւ ներս մտած՝ Աստուծոյ դեմ յանդիման կը կանգնի, բայց Սատանան ինս եւս կը կուրցնէ անոր հոգին, որպեսզի չիշէ իր բազում օրինազանցութիւնները եւ անգիտանայ, որ ինք Աստուծոյ առջեւ կը գտնուի: Ծարականները մտին չ'ըներ, փառաբանութիւնները չի լսեր, ըսթեցուածներու ուսուցումները հոգիւն ներս չեն թափանցեր, իր մեղքերու անօրէնութիւններուն համար ո՛չ կը հեծեն եւ ոչ կը հառաչէ, իր հոգիին վերքերուն համար ո՛չ կու լայ եւ ոչ կ'ողբայ, ը՛չ կ'աղօթէ եւ ո՛չ կ'աղերսէ Աստուծոյ եւ ոչ ալ իր արցունքախառն աղաչանքներով Տիրոջ բարկութիւնը կը մեղմէ, իր վատ արարըներուն թիւը չի խոստովանիր. իր անօրէնութիւնները չի քողազերծեր, այլ՝ կը պահէ զանոնք խուսափելու համար ահաւոր պատիժներէն եւ անթափանցելի խաւարէն:

ՃԱՌԵՐ

**ՀԱՅՑ. ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ
Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ**

ՊԼԱՎԱՐԻ ԽՈՀՀԱՄԱՆ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒՄ

2.-Պատրաստութիւն ընծաներուն

Գ.- ԲՈՒՆ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ կամ ՀԱՏԱՑԵԱԼՆԵՐՈՒ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳ

Յիշատակութեան երրորդ բաժինը կ'ընդգրկէր առանձնակեաց եւ անապատական բոլոր այն առաքինասէր կրօնաւորները, որոնք ճգնողական կեանքով անտեսեցին այն ինչ, որ կեանքին կը պատկանէր, բայց զրկանքի ընդմէջէն սնուցին իրենց հոգիները երկնային եւ յաւիտենական հացով ու դարձան քրիստոնէական տոռ կուն հաւատքի անմար ջահեր:

Յիշատակութեան շարքին կու գան աւելնալու, նաեւ բոլոր բարեպաշտ թագաւորներն ու աստուածասէր իշխանները, որոնք արդարօրէն դարձան քրիստոնէական կրօնքի ամրակայման ուահվիրանները ...

Ժարունակելի

ՅՈՒ ԽՈՍՔ ԻՆ ՈՅԵՐՈՒՄ ՑՈՒ Է ՈՒ ՑԱՒԻՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ
(Ա. 119.105)

Ժ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 27 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2024

ԹԻՒ 43

**ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ
Ես. 33.22-34.1: Ա. Կր. 1.18-24: Մտ. 24.27-36**

ԳԻՒՏ ԽԱԶԻ ՏՕՆ

**ՅԻՄՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՄԻ ՎՐԵՄԱՐԱՅԻ
ԸՆՏ ՄՏԹԵԼՈՒՐ**

24.27-36

Մարդու Որդին պիտի գայ կայծակի նման, որ երբ փայլատակէ՝ կը լուսաւորէ ամբողջ երկնակամարը, արեւելքէն արեւմուտք: Արծիւները կը հաւաքուին ինն, ուր դիակ կայ: Նեղութեան այդ օրերէն անմիջապէս ետք արեւը պիտի խաւարի եւ լուսինը այլեւս պիտի չփայլի: Երկինքէն աստղերը պիտի իյնան եւ երկնային մարմինները պիտի սասանին: Ահա մարդու Որդիին նշանը պիտի երեկի երկինքի մէջ եւ աշխարհի բոլոր ժողովուրդները պիտի ողբան, երբ տեսնեն մարդու Որդին, որ կու գայ երկինքի ամպերուն վրայ բազմած՝ զօրութեամբ եւ մեծ փառքով: Երբ մեծածայն փողը հնչէ, ան իր հրեշտակները պիտի դրկէ, որպէսզի հաւաքեն իր ընտրեալները աշխարհի չորս կողմներէն, երկինքի մէկ ծայրէն մինչեւ միւսը: Թզենին թող ձեզի օրինակ ըլլայ: Երբ տեսնէք, որ անոր ճիւղերը կը կակուղնան եւ տերեւ կ'արձակեն, գիտէք թէ ամառը մօս է: Նոյնպէս ալ, երբ բոլոր ըսածներս կատարուին, գիտցէք թէ մարդու Որդիին գալուստը մօս է: Վատահ եղէք, որ այս սերունդը չանցած՝ ասոնք բոլորը պիտի պատահին: Նոյնիսկ, եթէ երկինքն ու երկիրը անհետանան, խօսքերս պիտի չանհետանան: Սակայն ո՛չ ոք գիտէ, թէ ե՞րբ պիտի գայ այդ օրը կամ ժամը. ո՛չ երկինքի հրեշտակները, ո՛չ իսկ Որդին, բայց միայն Հայրը:

ՄԱՂԹԱՆՔ

Տէ՛ր, խաղաղութեան ճամբաներուն մէջ պահէ մեր քայլերը: Տէ՛ր, ուղղէ եւ առաջնորդէ՝ մեզ եւ բոլոր քեզի հաւատացողները, որպէսզի դէպի խաղաղութիւն եւ յաւիտենական կեանք երթանք:

ԳԻՒՏ ԽԱԶԻ

Քրիստոնեական տօներուն մէջ յատուկ տեղ կը գրաւէ Գիւտ Խաչի տօնը: 313 թուին, Միլանոյի հրովարտակով, երբ քրիստոնեաներուն արտօնուեցաւ ազատորեն պաշտել ենոր կրօնը՝ քրիստոնեութիւնը, Երուսաղէմը դարձաւ քրիստոնեաներուն ուխտավայրը: Աշխարհի չորս կողմէն քրիստոնեաներ ուխտի կ'երթային Երուսաղէմ:

327 թուականին, այս ուխտաւորներուն մէջն էր նաև Կոստանդիանոս կայսեր մայրը՝ Հեղինէ թագուիին: Ան կ'ուզէր գտնել Յիսուսի խաչափայտը, որ կորսուած էր: Ուստի ան բարձրացաւ Գողգոթա լեռը, որ այն ժամանակ կը գործածուէր իրեւ աղբատեղի:

Հեղինէ թագուիին պեղել տուաւ այն տեղը, ուր կ'ենթադրէին գտնել

Յիսուսի խաչափայտը: Անոր ենթադրութիւնը նիշդ դուրս եկաւ եւ փորուած տեղէն ի յայտ եկան երեք խաչափայտեր: Գիտնալու համար, թէ ո՞րն է Յիսուսի խաչափայտը, իւրաքանչիւրը առանձնաբար դրին մեռած մանուկի մը դիակին վրայ: Երբ Յիսուսի խաչափայտը մօտեցուցին մանուկին, ան յարութիւն առաւ: Այսպիս գիտցան Յիսուսի խաչափայտը մօտեցուցին մանուկին առած մասնակի մը դիակին վրայ:

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Ի՞նչ կը նելսնակէ ՄԵՋԵՑԵԱԼԻ
ԵՐԾՈՐԸՔ ԵՒ Ի՞նչ ԶԵՐՈՎ կը
ԿԱՏԱՐՈՒԻ

Յրեաները սովորութիւն ունեին եօթը օր սուգ պահել մեռելին վրայ, ինչպէս կ'երեւի Յակոբ և հահապետի մահեն. «Եկան Ատաղի կալը, որ Յորդանանի անդիի կողմն է: Յոն մեծ ու խիստ սաստիկ լացով մը ողբացին եւ իր հօրը եօթը օր սուգ ըրաւ» (Ծն. 50.10). Եւ ինչպէս Ղազարոսի յարութեան պատումին մէջ կը տեսնենք, թէ երբ Մարիամն ու Մարթան Քրիստոսի դիմաւորութեան ելան, Ներկաները կարծեցին, թէ գերեզման կ'երթան: Առաջին դարուն տնօրինուեցաւ եօթներորդ օրը կատարել Պատարագով եւ Ամբիծքով, եւ այդ եօթներորդ օրուան ընթացքին միայն սգաւորները գերեզման կ'երթան քահանային հետ, ուր Մաշտոցին համաձայն հանգստեան կարգ կը կատարուի:

ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ ԽՆԴՐԵԼՈՒ
ԱՊՈԹՔ

Քու խաչդ թող մեզի ապաւէն ըլլայ, Տէ՛ր Յիսուս, երբ Հօրը փառքով երեւիս՝ լուսաւոր ամպերու վրայ: Այն ատեն թող ամօրով շմնանք մենք՝ քեզի յուսացողներս, այլ՝ քու մեծ զօրութեամբդ ուրախանանք՝ քու աջ կողմդ բազմած, իրեւ լոյսի որդիներ եւ փրկութեան ժառանգորդներ:

ՀՈՎԵԲՈՐ
ՊԱՏ ԳԱՍՅԻՍՈՒՄ ԿԸ ՏԵՄԱՆ ՄԵՋ, ԿԸ
ՃԱՎԱՆԱՑ ՄԵՋ

«Բայց Սամարացի մը, որ հոնկէ կ'անցնէր, տեսաւ վիրաւորը եւ գթաց անոր» (Ղ.կ. 10.33): Յստակ է, որ Սամարացին Քրիստոս ինքն է: Մեր ուշադրութիւնը կեդրոնացնենք «տեսաւ» եւ «գթաց» բառերուն վրայ: Մեր Տէրը տեսնող աչք եւ գթացող սիրուոնի: Յիսուս անտարբեր չէ մարդոց ցաւին նկատմամբ: Ան կը տեսնէ մեր քաշած նեղութիւնները: Ան տեղեակ է մեր վիշտերէն: Երբ մենք տառապինք՝ ինքն ալ մեզի հետ կը տառապի: Երբ մենք ուրախանանք՝ ինքն ալ մեզի հետ կ'ուրախանայ: Յիշենք, որ ան Ղազարոսի համար լացողներուն հետ լացաւ եւ Կանայի հարսանիքին ընթացքին ուրախացողներուն հետ ուրախացաւ:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈՎԵԲՈՐ ՊԱՍ:

Տէրը գիտէ մեր մասին եւ լաւապէս կը ճանչնայ մեզ: Ան կը ճանչնայ մեզ մեր ապրած ամբողջ կեանքով, մեր փափաքներով, մեր երազներով, մեր ձգտումներով, մեր ցաւերով, մեր պակասութիւններով, մեր առաւելութիւններով, մեր մեղքերով եւ մեր յանցանքներով: Ան գիտէ մեզ, եւ ասիկա գիտնալը մեզ վստահութեան շունչով պէտք չէ լեցնէ:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԿԱՄՔԸ ՕՐՀՆԵԱԼ

ԸԼԼԱՑ

ԵԹԵ ԿԱՄ ԵՐԲ Կ'ՈՒՁԵՍ...

ԵՐԲ ԱՊՈԹՔԵՐՈՒԴ
ՊԱՏԱԽԱԿՄՆԵՐԸ ԿԸ ՓԽՏՈՒՄ
ԿՈՏՈՒԾՄԵ, ԿՎՐՎՎ ՍԱՂՄՈՍ 66

Ցնծութեան աղաղակներով վԱստուած փառաբանեցէք, ո՞վ համայն աշխարհ. ներբողեցէ՛ք անոր փառաւոր անունը, փառաւոր օրհներգութիւն ընծայեցէք անոր: Աստուծոյ ըսէք. «Սքանչելի՛ են գործերդ այնքան մեծ է զօրութիւնդ, որ թշնամիներդ ակամայ պիտի խոնարհին քու առջեւդ: Ամբողջ աշխարհը կ'երկրպագէ քեզի, կը ներբողէ քեզ, կը ներբողէ քու անունդ»:

Եկէ՛ք եւ տեսէ՛ք Աստուծոյ գործերը, մարդոց համար կատարած անոր սքանչելի գործերը: Անիկա ծովը ցամաքի վերածէց, եւ իր ժողովուրդը բալելով անցաւ գետէն, հոն մենք ուրախացանք Աստուծմով, որ իր զօրութեամբ յաւիտեան կը տիրէ: Անոր աչքը միշտ կը հսկէ ապգերուն վրայ. ուստի ապստամբները թող չհպարտանան:

Օրհնաբանեցէք մեր Աստուածը, ո՞վ ժողովուրդներ, թող ամէնքը լսեն ձեր բարձրաղաղակ օրհներգութիւնը: Անիկա մեզ ողջ պահեց, եւ թոյլ չտուաւ, որ սասանինք:

Այո՛, մեզ փորձեցիր, ո՞վ Աստուած, փորձի ենթարկեցիր այնպէս՝ ինչպէս արծաթը հալոցէն կ'անցընեն գտելու համար:

ԸԱՐՈՒՆԱԿԵԼ ՍԱՂՄՈՍ